

Előfizetési árak:
 helyben, vagy postán külvé:
 Egész évre 10 frt — kr.
 Fél évre 5 — —
 Negyed évre 2 — 50 —
 Egy órá 1 — —
 Egyos szám 4 kr.

Alap szellemi részét illető minden köz-
 emény a szerkesztőségbe (Nagy-uj-utca
 1702. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:
 Tölgdi K. Lajos könyvkereskedésben
 és a kiadóhivatalban. (Nagy-uj-utca
 1702. sz. alatt.)

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL.

Hirdetési díj:
 Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb
 sorért 6 kr. Többesoldali hirdetések alk-
 szerint jutalmos áron vételnek fel. Bélyeg
 díj minden külön bejelölésért 30 kr.

Hirdetést vagy reklámot magában foglaló
 újdonság sora 50 kr.

Nyilttári közlemények minden petit sora
 50 krajczár.

Hirdetéseket felvételnek a szerkesztőség
 ben és kiadóhivatalban. (Nagy-uj-utca
 1702. sz. a.)

Kéziratok nem adnak vissza.

Főhívás előfizetésre!

A „DEBRECZEN” 25-ik évfolyamának második negyedére, mely április hóval kezdődik, előfizetést nyitunk s tisztelettel kérjük előfizetőinket előfizetéseik megújítására, valamint mindazokat, kik hátralékban vannak, hátralékaikat kiegyenlítésére.

Lapunk programját s irányát fejtegetnünk szükségtelen. Az a negyedszázad, mely a „Debreczen” háta mögött áll, ékeesebben és ajánlóbban beszél minden frázisnál és nagyhangú ígéretekkel!

A „DEBRECZEN” előfizetési ára:

Egy évre 10 frt
 Fél évre 05 frt
 Negyed évre 2 frt 50 kr.
 Egy órá 1 frt.

Vidéki t. előfizetőinket arra kérjük, hogy netaláni tévedések elkerülése végett előfizetéseiket egyszerűen e cím alatt szívességednek beküldeni:

A „Debreczen” kiadóhivatalának, Debreczen.

A „Debreczen” szerkesztősége és kiadóhivatala.

A kereskedelem képesítéshez kötése.

Pécs, márcz. 26.

A tisztességes kereskedelem egyre folytatja a küzdelmet az insolid üzletkel szemben. A kísérletek, melyek a könnyelmű üzletalapítások folytán a kereskedelemre hátraható anyagi veszteségek ellensúlyozása tekintetében napirendre kerültek, együttvéve sem vezetnek az óhajtott eredményre; az utjabban előszeretettel kultivált hitelvédegyetek alakítása által való védekezés a kereskedelem vampirjai ellen nem nyújthat kellő oltalmat, mivel a tagokat azokhoz a kereskedelmi érdekekhez, azon személyei szolgáltatják, kiknek üzlete a becsületességre van alapítva s így a védekezés tulajdonképen csak önmaguk elleni védelemre zsugorodik, mert a nem tagok ellen sikeres védelmet biztosítani nincsen s nem lehet elég erejük.

Az 1881. XVII. t.-cz. legközelebb eszközölt revíziójától a hitelviszonyok némi javulását lehet várni. Csak ez és más hasonló akár legalis, akár localis érdekképviselőktől kifolyó intézkedések a már bekövetkezett hitelkalamitásokat sanálják, amiből az üzletembernek vajmi kevés haszna van; morális hatásuknak gyengítésére igen táplálólóg hatnak a különösen osztrák czégek által oktrojált hitelnyújtások, amivel karöltve jár a megélhetési ösztönrel kapcsolatos találatkonyság, a még legszigorubb intézkedések, — paragrafusokban is megtalálható az egér-utat.

Csirájában kell orvosolni a kereskedelmi szédélgést. A gyilkosságot, rablást nem annyira a büntetőtörvény szigorra, mint a népoktatás magas fokára, lelkiismeretes keresztülvitele szállítja a legalsó fokra. A kereskedelmi könnyelmű individuumoknak a kereskedelmi tisztességet kell szívébe oltani, erre kell megtanítani.

A kereskedelmet képesítéshez kell kötni, ami iránt a mozaikom Ausztriában napjainkban indult meg s a mi mellett és ellen nálunk is folyt már szóharca.

A colbertizmus felületesen gondolkozó hivei is ellenszenvvel viselteknek a kereskedelem igazolására irányuló javaslat iránt, annál inkább idegenkednek tőle a szerencsehajhászó stréberek.

A szabad kereskedelemnek az iga-

zolás épen úgy nem lenne ártalmára, mint ahogy iparunk fejlődését ipartörvényünkben lefektett némileg korlátozott iparszabadság az egyoldalul felhangzó panaszok ellenére hivatva van hathatósan előmozdítani.

A kereskedelmi téren — vetik ellen — a szakképzettség mérve annyiféle, ahány kereskedelmi munkakör létezik s a nagy-, közép- és kiskereskedelem a szakismereteknek és gyakorlati tapasztalatoknak egészen más körét igényli. A tévedés nyilvánvaló. Az elmélet össze van kapcsolva a gyakorlattal úgy, hogy mindkettő egy igazolvány keretébe gondolattal szorított. Az elmélet az alap, ezt adja az iskola, — az alapot formába önti a gyakorlat, az élet iskolája, a tapasztalat. Az ipari szaktanműhelyek is kiváló mérvben a forma tökéletesítését, az izlés finomodását idézik elő, a gyakorlat csak azután következik. Az a bizonyítvány, melyhez a kereskedés-gyakorlás köve lenne, helyes alapra fektetett iskola által kiállítva, biztosítékot lenne hivatva szolgáltatni arra nézve, hogy annak birtokában levő kereskedő a tisztességes megélhetés céljából alapít üzletet.

A képesség igazolásának kötelezése — szól a másik érv — sok egyént gátolna a kereskedés utján megélhetésben, az osztrák novella ép azért az 1500 lakosú községeket kiveszi.

A pénzügyi szempont mellett korcsok, polgári bormérések nagymérvű elszaporodásának is köszönhető, hogy az 1892. XV. t.-czikkből kifolyólag azok száma korlátoztatott. Hasonló viszonyok állanak fent a kereskedelmi téren. A szatocs, rövidár, fűszer, vegyes kereskedések az iparosok által valóságos mentővárnak tekintetnek. Hogy egy iparosból lett kereskedő miként felel meg a kereskedelem kivánalmainak, arra, széttekintve, elég példát találhatni; az iparhatóságok által a kereskedők igazolványairól vezetett, kóros állapotokra következtetést engedni vonó lajstromai is tanubizonyítást tesznek.

Az osztrák novella rendelkezése nem nyugszik egészen helyes alapon. Igaz, hogy egy kis község lakosainak igényeit jól kielégítheti egy a kereskedői pályára nem képzett kereskedő is; azonban nagy városok külrészeinek lakosai semmivel sem táplálnak nagyobb igényt egy valamelyik utcájuk szegletén nyitott kereskedés iránt, mint 1500 lakossal bíró községben. Controvers eljárás volna így az igazolást a lakosok számához kötni a városi szatócstól megkövetelni, 1000 lakossal bíró községben pedig elengedni. A kivételt inkább az üzlet terjedelmére lehetne alapítani, pl. kivételt képezhetnének azon kereskedők, kik üzletüket segéd és tanoncz nélkül folytatják.

A fogyasztó közönségnek a kereskedelmi üzletek közt való nagymérvű megosztása is megköveteli a képesség igazolását. A „minden utca-szeglet bolt” nagyon megnehezíti a kereskedelmi téren a boldogulást, a kifejlődő áldatlan verseny utmutató a tönkremenésre.

Sokkal nagyobb azonban az igazolás morális sulya s kívánatos volna, ha kereskedőink belátva ennek nagy horderejét, maguk körében újra megindítanák a mozgalmat!

Kovács István.

Az új országháza. Az új törvényhozási palota mind óriásibb arányokban kezd kibontakozni a hőmpolygó Duna partján. Az építési munkálatokat, melyek a télen át szüneteltek, jövő hónap elsején újra megkezdik. A művezetőség már megállapította azokat a munkálatokat, melyeknek ebben az esz-

dőben kell elkészülniök. Az építkezés kőfaragótelepén haterer métermázsza terméskő áll készen, melyet a nyáron át beépítenek a palotába. Az építést április elsején egyelőre még csak a szőlőt védett s napsütött helyeken kezdik meg. Az idén tovább építik a főpárkányzatot, a külsővel egyenlő magasságra emelik föl a belső falakat s augusztus hónapban meg lesz a bokréta-ünnepély. Ezután kiépítik a tető egy részét és a párkányzatot. A fősúlyt különben a nagy kupola és fölépcsőház kiépítésére fektetik, melyeknek 1896-ra, a millenniumi jubileumra el kell készülniök. Még az idén hozzáfognak az új törvényhozási palotát díszítő szobrokhoz is. Szobrászaink eddig a következő szobor-tervezeteket küldték be: Köllő Miklós: Szent István; Róna József: Szent-László; Matri Lajos: II. Endre; Mayer Ede: Könyves Kálmán; Loránfi Antal: IV. Béla; Bezerédy Gyula: Mátyás király. Ezek mellett a főalakok mellett két-két paizstartó áll, melyek pajzsain a királyokat jellemző jelvények láthatók. Ezenkívül még Kiss György szobrász a fölépcsőházban tervezett négy szobralakot küldött be. E szobrok czinból készülnek, két méter magasak és színesek lesznek.

Edelsheim halála.

A magyar közéletnek egyik legismertebb alakja dőlt ki tegnap hajnalban az élok sorából. Edelsheim Gyula Lipót báró lovassági tábornok, nyugalmazott budapesti hadtestparancsnok, mint már irtuk, tegnap reggel fél 5 órakor meghalt Andrássy-utj nyaralójában. Edelsheim halála nem jött váratlanul, mert a tábornok már régóta betegeskedett.

A múlt év végén szélhűdés érte, de szerencsésen felgyógyult. Ez év február havában újra megbetegedett, orbáncz és tüdőbaj kínoztta, de erős szervezete látszólag most is győzedelmeskedett a bajon. A múlt héten föl-kelt ágyából s jobban érezte magát. Tegnap hajnalban hirtelen rosszul lett s szívszélhűdés következtében elhunyt.

A tábornokot özvegyén kívül, a ki hajdan Kronau kisasszony néven a bndapesti német színház tagja volt, egyetlen fia gyászolja.

A tábornok életrajzi adatait a következőkben közöljük:

Edelsheim-Gyulai Lipót Vilmos báró, a főrendiház tagja, titkos tanácsos, kamarás, szolgálaton kívüli lovassági tábornok, a 4. huszárezred tulajdonosa, született 1826. május 10-én Karslruhében; 1842-ben az osztrák hadseregbe lépett s 1848-49-ben a magyarok elleni hadjáratban részt vett; 1859-ben az olasz háborúban vitézül harcolt s főleg a solferinói és magentai csatákban tüntette ki magát. 1863-ban tábornok. Az 1866-iki háborúban is részt vett, 1869-ben lovassági felügyelő, 1874-ben lovassági tábornok és magyarországi főhadparancsnok Budapesten. — Ez állásában maradt 1886-ig, mikor vissza kellett lépnie, mert az ismert Janszky-ügyben Janszky eljárását nem helyezte. 1866-ban gróf Gyulay Ferencz tábornosnagynak fogadta; ekkor legfelsőbb engedéllyel felvette az E. Gyulay nevet, 1882-ben magyar báróságot kapott; neje Kronau Friderika szül. 1841. márcz. 7-én Ruthortban, Düsseldorf mellett.

Szász Károly püspök felolvasása.

(Saját tudósítónktól.)

Budapest, márcz. 26.

A magyar protestáns irodalmi társaság öt kiváló tagja tartott már a közelebbi hetek alatt felolvasásokat, melyek protestáns szellemben ugyan, de mindazonáltal önállóan történelmi, bölcsészeti s jogi szempontokból tárgyalták a szónyegen levő nagy társadalmi kérdéseket. Ezen felolvasások rekesztette be e hónap 25-ikén tartott felolvasásával. S z a s z Károly, miután felekezeti szempontból röviden tárgyalta az egyház és állam közötti viszony történelmi fejlődését, a reformáció szükség-szerű bekövetkezését, a vagyon és a munka kérdését; logikai sorrendben fejtegette a kormány egyházzal való viszonyának egyes pontjait.

Első sorban az általános vallásszabadságról beszélt és nyíltan kimondotta, hogy az egyedül idévítő egyház dogmájával határozott ellentétben áll.

De itt vigyáznunk kell a szavakra, mert az egyház, mint szervezet, s a vallás, mint annak tartalma két különböző dolog. Az összes keresztényesség vallja, hogy csak egyedül a Jézus által lehet idévülni, de azért nem mondhatják sem a katolikusok, sem a protestánsok, hogy az igazság kizárólagos birtokában vannak. Meg

kell engedni tehát, hogy kiki a maga hite szerint idévülhessen, mert nem az egyház, hanem mindenki saját maga felelős magáért az Isten ítélőszéke előtt.

A zsidók recepcziója előtt tehát semmi-féle dogmai akadály nem létezik, mert Pál apostol szerint a Jézus nem kényszerítette hiteit tanainak befogadására, hanem hirdette azt: zsidónak először, görögnek aztán.

Másfelől — így szól a tudós püspök — oly nagy súlyt helyezünk a polgári jogokat, már 1867 óta élvező zsidóság szabad vallás-gyakorlati jogainak, a recepczió alakjában, törvénybe iktatására, hogy azzal szemben netalán még létező vallási aggályainkat készséggel elhalgathatjuk.

A hazafias, magyarosodó zsidóságot, a vallásszabadság kötelekével szorosabban is hazánkhoz és nemzetünkhez csatolni, magunk iránt s irántok egyenlően hazafiai s emberi kötelességünknek tartjuk.

A felolvasó súlyt fektet a „recepczió” szóra, mely annyit jelent, hogy a zsidó vallást is a törvényesen bevett vallások közé sorozzuk.

Tudja, hogy ez nem a teljes vallásszabadság. De bármily magasztosnak ismerje is el a teljes vallásszabadság elvét, annak valóstására hazai viszonyainkat ma még ép oly kevésbé találja megérettnek, mint a teljes polgári szabadság, a suffrage universal, életbeleptetésére.

A több oldalról sürgetett katolikus automiát illetőleg Szász Károly úgy nyilatkozik, hogy nagyon természetes dolognak tartja, miszerint a katolikusoknak még mindeztideig nincs autonómiajuk. A nyolczszázéves összeköttetés az állammal, melynek uralkodó valása volt és a hierarkikus szervezet, mely a világiaknak az egyház ügyeibe való befolyását kizárta, az egyház önkormányzatát lehetetlenné tette.

Ezek az okok ma is fennállanak és éppen azért igen sokan a katolikus autonómiát faból csinált sarkikának tartják. Ó azonban, mint protestáns, ki az autonómia adásait elvezi, önzetlen testvéri indulattal üdvözölne a katolikus autonómiát, mint a nemzeti egység és erő egyik legerősebb forrását.

A kath. autonómia után áttér Szász Károly a polgári házasságra, melynek kötelező alakját tartja egyedül alkalmasnak arra, hogy az által a fennforgó bajok orrosolhatók legyenek és miután idevonatkozó érveit elősorolja, így folytatja és fejezi be felolvasását:

„Különböző oldalról hallottam nyilvánulni azt a — talán nem is alaptalan nézetet — hogy az egyházzalpolitikai program mind e fölvetett tételei, mögött valami egyéb lappang s minden csak annak a valaminek az eltakarására előtrátoztott ürügy. Mondják egyfelől — s komoly emberek is — hogy a kormány csak azért vette elő az általános vallásszabadság és a polgári házasság tetszetős jelszavait, hogy az elkeresztelési rendelet által megmondolatlanul felidevített igazságok szellemét ismét vissza üzhesse. És mondják másfelől — s szintén komoly emberek — hogy a kath. főpapság és pártja tulajdonképen nem a polgári házasság ellen küzd oly nagy eikeseredéssel s hivatkozik a tömegekre, mert azzal ki tudna békülni a „tolerari posse” óvas tételével, mint kibékült a legkatholikusabb országokban is, hanem eljöttnek látja az időt s kedvezőnek az alkalmat, melyet nagymérvű igazgatásai által jól előkészített, hogy a polgári házasság elleni támadással, tulajdonképen az 1868-ik évi Lill-dik tvczikk 12-dik §-a ellen intézze a végső csapást, mint arra intézte már az elkeresztelési vitában is.”

Hogy e két feltevés közül melyik igaz, vagy talán mind a kettő alaptalan — a felolvasó most nem vitatja, csak annyit jegyez meg, hogy a polgári házasság intézménye az 1868 diki törvénnyel semmi összefüggésben nincs és a ki ezt a törvényt hatályon kívül óhajtja helyezni, az nem a békét, hanem a harcot akarja.

BELFÖLD.

A szabadság-ünnepének úgy látszik utójátéka lesz a képviselőházban. — Markó Miklós főrendezőt ugyanis, a mint irtuk, a rendőrség engedély nélkül körmenet vezetése alatt elítélte. Ez ügyben Visontai Soma dr. orsz. képviselő április 5-én interpellálni fog a képviselőházban.

Uj tanfelügyelő. Csanádmegyén új tanfelügyelőjévé Neményi Imrét, az úpesti polgári leányiskola igazgatóját nevezik ki. Neményi Imre a tanügyi irodalom terén is sikerrel munkálkodott.

Az oláhok az egyházzalpolitika ellen. — Temesvárról jelentik, hogy a délvide-

Nyilt-tér. *)

A budapesti egyetem bel- és ideg-kórodejának volt orvosa

Dr. Komáromy Sándor,

a belső és idegbetegségek külön orvosa.

Rendel: d. e. 8-9-ig.
d. u. 2¹/₂-4¹/₂

Lakik: Kis-Várud-utca 2094.
Száll-ház. I-ső emelet.
(79.) 15-

*) E rovatban közölték nem vállal felelőséget a Szerk.

ELADÓ

DEBRECZEN közelében egy jó forgalmu **gőzmalom** (vasuti állomása is van)

3 pár köre, liszt czilinderrel, melynek évente 7000 frt. bevétele van, uri lakkal, 4 cseléd ház olajmalom, magtár, hízaló stb. épülettel, egy 2¹/₂ holdas udvarral összekötve,

15000 forintért eladó.

Hol? megmondja e lap kiadóhivatala.

(123.) 6-2
142. szám.
1893. v. k.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. bíróságnak 3415/893. P. számú végzése folytán közhírré tétetik, miszerint E. Müller becsi kereskedő részére Spitzkó János, debreczeni lakostól 122 frt 24 kr. tőke, ennek 1892. évi január hó 16. napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 36 frt 46 kr. költségek erejéig 1892. évi október hó 17-én bíróság lefoglalt és 305 frt 50 krra becsült lovak-, kocsik-, és háziutó-rokból álló ingóságok **1893. évi április hó 7-én, délelőtt 9 órakor** kezdetet veendő és Miklós-utczán, 1949. számú háznál megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becseron alól is, el fognak adni. Debreczen, 1893. évi március hó 21.

Török Péter,
bírói kiküldött.

(154.)

Nemzeti

Baleset-és Munkásbiztosító részvénytársaság

Budapesten.

Az első hazai biztosító-társaság, mely kizárólag baleset- és munkásbiztosításokkal foglalkozik. 1.000.000 korona teljesen befizetett alaptőke.

A Nemzeti Baleset- és Munkásbiztosító Részvénytársaság

Elfogad baleset elleni biztosításokat halál esetére, állandó- és mulékony munkáptelenség esetére és pedig:

1. Egyenkénti biztosításokat a hivatásszerű foglalkozás közben vagy azonkívül ért balesetek ellen;
2. Mindennemű baleset biztosításokat szárazföldi és tengeri utazások tartamára.
3. Csoportos baleset-biztosításokat.
4. Szavatossági kötelezettségek biztosítását.

A Nemzeti Baleset- és Munkásbiztosító Részvénytársaság baleset-biztosításokat 18-60 életévek közt a biztosítandók nemére való tekintet és orvosi vizsgálat nélkül a legjutányosabb díjak mellett e- zközöl.

Több évi biztosításoknál a társaság rendkívüli előnyöket nyújt. Példa:

Egy ügyvéd, bankár, irodahivatalnok, kereskedő, tanító, pap, szerkesztő díjtétele az I. kockázati osztály szerint a következő biztosításokért és pedig:

5.000 korona után halál esetére a 0.50% = korona 2.50.
15.000 korona után állandó munkáptelenség esetére a 0.70% = korona 10.50.

5 korona naponkénti kártalanításért ideiglenes munkáptelenség esetére a korona 1.40 = korona 7.

A biztosításnak egy évre való kötése esetén korona 20 fizet.

A biztosításnak öt évre való kötése esetén (évi díjzétéssel) évenként korona 18 fizet.

A biztosításnak tíz évre való kötése esetén (évi díjzétéssel) évenként korona 16 fizet.

A nemzeti Baleset- és Munkásbiztosító Részvénytársaság

Elvállalja továbbá szerényebb anyagi viszonyok közt élő egyének, mint tisztviselők, segédhivatalnokok, kisiparosok, munkások, stb. életbiztosítását csekély heti díjzétésekkel:

1. Halálesetre, élethosszigan tartó díjzétéssel.
2. Halálesetre korlátolt tartamu díjzétéssel.
3. Halál és élet esetére korlátolt tartamu díjzétéssel;

4. Gyermek (kiházisítási) biztosításokat korlátolt tartamu díjzétéssel. Példa:

Egy 30 éves egyén az I. táblázat szerint 20 fillér (10 kr.) heti díjért biztosíthat halál esetére 316 korona (158 frt) tőkét, 40 fillér (20 kr.) heti díjért 2x316=632 korona (316 frt) tőkét, 60 fillér (30 kr.) heti díjért 3x316=948 korona (474 frt) tőkét, 1 korona heti díjért 5x316=1580 korona (790 frt) tőkét.

Bővebb felvilágosításokat a prospektusok nyújtanak, melyek a társaság igazgatóságánál továbbá az Első Magyar Általános Biztosító társaság-, a Bécsi biztosító-társaság- és a Magyar Francia biztosító társaság minden ügynökénél — mint a Nemzeti Baleset- és Munkásbiztosító Részvénytársaság képviselőinél — kapható és kívánatra bárkinek ingyen és díjmentesen megküldetik.

A Cognac-ipar részvény-társaság BUDAPESTEN.

Gyártmányai a nemzetközi, bor- és élelmezési kiállítás jurejé által (udvari és egészségügyi tanácsos Vogel tanár eln.)

közegészségi szempontból a legmagasabb kitüntetést egyedül nyerték el és alábbi orvosi tekintélyek elismerésének örendenek.

Dr. Angyán tanár Dr. Kovács tanár
Dr. Kéty tanár Dr. Müller tanár
Dr. Kézsmáry tanár Dr. Résegy tanár
Dr. Korányi tanár Dr. Stiller tanár
Dr. Tauffer tanár.

A számos elismerő levelek közül, melyek igazolják, hogy ezen cognac-gyártmányai a legelső hely illeti, csak az alábbi közöljük egész terjedelmében:

Orsz. m. kir. chemiai és közp. vegykis. állomás. (földművelésü. m. kir. miniszterium.)
1437/1882.

IGAZOLVÁNY.

Az országos m. kir. chemiai intézet és központi vegykisérleti állomás részéről hivatalosan igazoltatik, hogy a cognac-ipar részvénytársaság cognac-gyára a modern technikai és az egészségügyi követelményeknek megfelelőleg van berendezve s az ott gyártott készletből f. 21 hó. napján hivatalosan vett — ötféle — cognac-minták mind egyike kifogástalan jó minőségűnek találtott.

Budapesten, 1892. október hó 28-án.
Az igazgató helyett: Tóth s. k.

Szíveskedjék tehát csakis ezen gyártmányokat rendelni. Megbizások intézendők a

Cognac-ipar

részvény-társasághoz Budapesten.

Képviselő DEBRECZENBEN:

HOCHFELDER JAKAB.

Kapható DEBRECZENBEN a következő czégek-nél: Ocsanak József, Richl József Zelmós, Geréby Fülöp, Lusztig Károly, Leidenfrost Armin, Szabó Zsigmond, Varga Lajos, Kun József, Rosenthal Dániel, Party Ferenc, Kohn Lajos, Fogyasztási szövetkezet, Aron Manó és Társa, Posszert János, Katz Lajos, Riesz Lipót uraknál.
(88.) 5-5.

Kötőfeket, istrángot

mindennemű

kötélárút

tiszta bácskai kenderből készit a rendelők teljes meglegedésére

klgt 53 kron
SCHWIND J.

Bulkeszen, (Bácska.)

(153) 1-1

Ára: 1 nagy tégely 2 frt, 1 kis tégely 1 frt 20 kr. Kapható a

svájci Haj-Elixir

magyarországi főraktárában

BUDAPEST, IV., Kecskeméti-utca 8.

Szétküldés vidékre az összegnek készpénzben vagy levélben előre való beküldése esetén bárhova bérmentetve és legutóbbi utitartás mellett, vagy pedig utánvétele bérmentetlennel.

(102.)

„DEBRECZEN” NYOMDÁJA

(NAGY-UJ-UTCZA 1702. SZÁM ALATTI KONRÁD-HÁZBAN.)

teljesen ujonnan berendezett könyvnyomda.

Elvállal mindenféle nyomtatványokat:

takarékpénztári, kereskedelmi

ügyvédi és községi nyomtatványokat.

☛ Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek. ☛

☛ Vidéki megrendelések ERDÉLYI ISTVÁN nyomdai művezető nevére czimzendők. ☛

☛ Nyomdánk, hol északkeleti Magyarország legrégibb és legelterjedtebb politikai napilapja a

„DEBRECZEN”,

és a szintén elterjedt „DEBRECZENI HIRADÓ” is nyomatik, ajánljuk a helybeli és vidéki közönség szives pártfogásába.

☛ Hirdetések a »DEBRECZEN« című lapban a legjutányosabb árak mellett eszközöltetnek. ☛

SZÁMLÁKAT, ROVATOZOTT IVEKET, NÉVJEGYEKET,
bor- és rum-vignetteket, falragaszokat,
MINDENMŰ KÖRLEVELEKET és ÁRJEGYZÉKEKET.

☛ Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek. ☛

FOLYÓIRATOKAT és a NYOMDAIPARHOZ tartozó nyomtatványokat izléses beosztással

☛ jutányos árakon. ☛

Bírósági, végrehajtói nyomtatványok készletben tartatnak.

☛ Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítettnek. ☛